

Увод у програмирање

Презентација 10

Академија струковних студија Шумадија Одсек у Крагујевцу Студијски програм Информатика

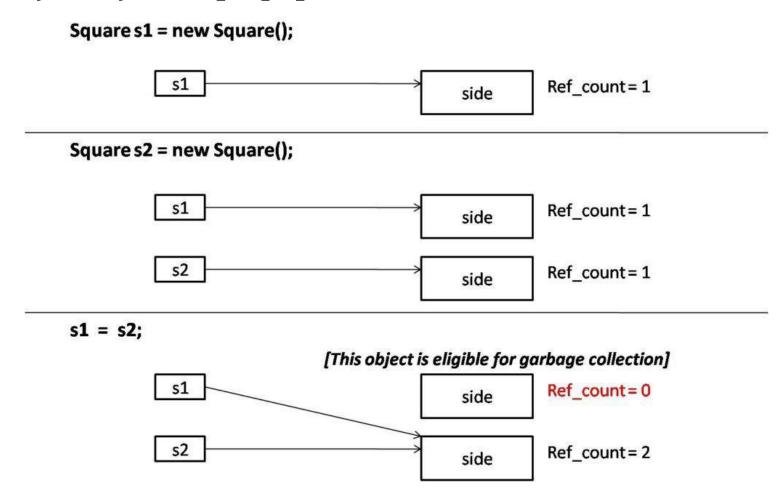
Крагујевац, 2020. година

- На претходним предавањима научили смо да се креирање објекта изводи помоћу оператора **new**.
- Овим поступком се врши алоцирање меморијског простора за креирани објекат али смо такође напоменули да је количина слободне меморије коначна.
- У неком тренутку извршавања програма може да се догоди да нема више слободне меморије за коришћење (тада се "испаљује" изузетак).
- На неки начин програм мора да се ослобађа објеката који се више не користе (чиме се ослобађа и меморијски простор).
- У неким програмским језицима, нпр. С++, динамички створени објекти се морају "ручно" избрисати помоћу одговарајуће наредбе (*delete*).
- <u>У програмском језику Јава</u> користи се другачији приступ, тј. <u>ослобађање</u> непотребних објеката, а тиме и меморије, <u>се врши аутоматски</u>.

• Основни критеријум на основу којег се у Јави препознаје да објекат није више потребан је да не постоји више ниједна променљива која указује на њега (не постоји ниједна референца).

- У Јави се користи <u>посебна процедура сакупљања отпадака</u> (енгл. *garbage collection*) којом се аутоматски <u>с времена на време</u> "чисти ђубре", односно ослобађа меморија оних објеката за које се нађе да је број референци на њих у програму једнак нули.
- Дакле, није потребно писати изричите наредбе којима се покреће процедура сакупљања отпадака.
- Сакупљање отпадака се врши у посебној нити, с времена на време, ако до покретање те процедуре **уопште и дође** током извршавања вашег програма (зависи од сложености и времена извршавања програма).
- Различити Јава извршни системи примењују различите приступе сакупљања отпадака, о чему ви не треба да размишљате.
- Ипак, могуће је на одређеном наредбом позвати статички метод **gc()** и затражити од ЈВМ да покрене процедуру сакупљања отпадака.

• Пример: Потребно је више пута покренути програм ако се не добије резултат приказан на слици. <u>Не постоји гаранција да ће се дефинитивно покренути метод</u> gc()!

```
public class TestGC {
    @Override
    public void finalize() {
         System.out.println("object is garbage collected " + this);
    public static void main(String args[]) {
         TestGC s1 = new TestGC();
         TestGC s2 = new TestGC();
         s1 = null;
                                                      TestGC ×
                                               Run:
         s2 = null;
                                                       "C:\Program Files\Java\jdk1.8.0 121\bin\java.ex
         System.gc();
                                                       object is garbage collected TestGC@46d08f12
                                                       object is garbage collected TestGC@481779b8
                                                       Process finished with exit code 0
```


- У дефиницију класе може се укључити метод **finalize()**.
- Metog finalize() је члан класе Object и њега наслеђују све подкласе класе Object (а то су све класе).
- Овај метод се позива аутоматски пре него се објекат коначно уништи и ослободи простор који је заузимао у меморији.
- У пракси, то може бити нешто након што објекат постане недоступан у програму.
- Metod finalize() је користан ако објекти класе користе ресурсе који захтевају неку специјалну акцију када се уништавају.
- Типично, то су ресурси који нису из Јава окружења и не гарантује се да ће их објекат сам ослободити.
- То могу бити графички ресурси, фонтови или други ресурси које је обезбедио оперативни систем или екстерни фајлови на "хард" диску.

- Иницијално, метод **finalize()** не ради ништа.
- Он се може редефинисати тако да се у оквиру њега извршава жељена активност ми смо исписивали поруку у нашем примеру.
- Не можемо рачунати на то да ће објекат бити уништен када више није доступан коду нашег програма (видели смо да ѿо није лако "изазваѿи").
- JBM ће се ослободити нежељених објеката и ослободити меморију коју они заузимају **једино ако јој понестаје меморије** или ако нема активности у нашем програму нпр. када чека на улаз.
- Као последица тога, може се десити да се објекти не униште док се програм не заврши (видели смо на нашем ūримеру).
- Ништа што зависи од времена не би требало остављати finalize() методу да решава!

- Overloading коришћење истог имена или симбола за означавање више различитих конструкција у језику.
- У Јави је то могућност декларисања више истоимених метода и конструктора у једној класи.
- Ови методи се морају међусобно разликовати по броју или типу својих формалних параметара.
- Поред Overloading-а имена метода, у Јави се Overloading користи и код два операторска симбола:
 - + се користи као унарни плус (предзнак), као симбол сабирања бројева **и као симбол** повезивања стрингова,
 - симбол се користи као унарни минус (предзнак) и као симбол одузимања бројева.

```
System.out.println("Ja " + "volim " + "da " + "gledam filmove.");
```

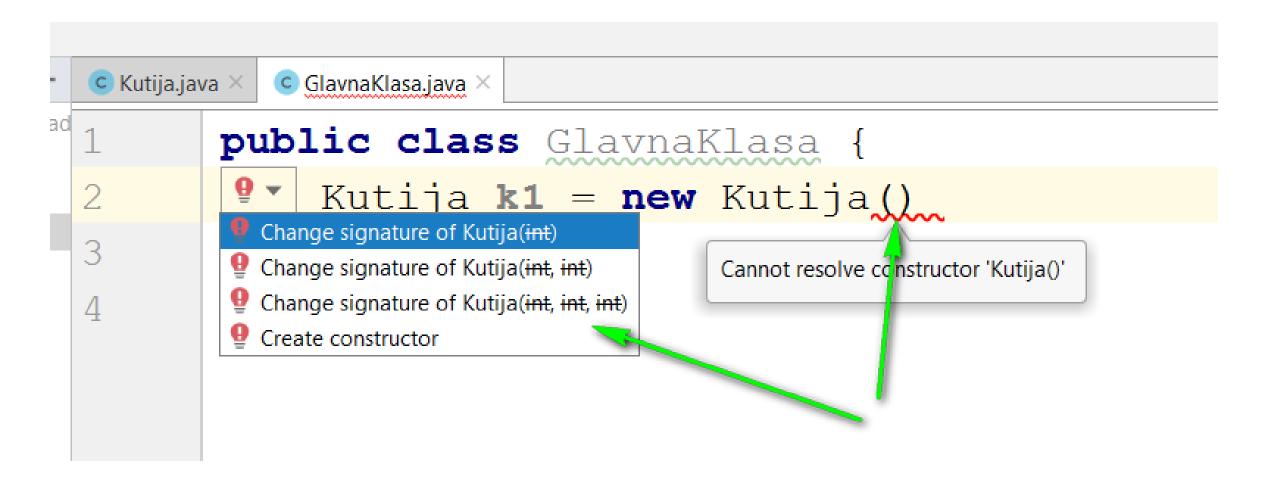

Пример: Класа "Кутија" - Overloading конструктора класе

```
public class Kutija {
    public int dužina;
    public int širina;
    public int visina;
    public Kutija(int visina) {
        this.visina = visina;
    public Kutija(int dužina, int širina) {
        this.dužina = dužina;
        this.širina = širina;
    public Kutija(int dužina, int širina, int visina) {
        this.dužina = dužina;
        this.širina = širina;
        this.visina = visina;
    public int zapremina() {
        return dužina * širina * visina;
```


• Објекат "к1" морамо креирати позивањем једног од три понуђена конструктора класе "Кутија":


```
public class GlavnaKlasa {
    public static void main(String[] args) {
        Kutija k1 = new Kutija(5, 10, 2);
        System.out.println("Zapremina k1: " + k1.zapremina());
        Kutija k2 = new Kutija(4);
        k2.dužina = 4;
        k2.\check{s}irina = 4;
        System.out.println("Zapremina k2: " + k2.zapremina());
        Kutija k3 = new Kutija(6, 3); \leftarrow
        k3.visina = 5;
        System.out.println("Zapremina k3: " + k3.zapremina());
```

```
Run: GlavnaKlasa ×

"C:\Program Files\Java\jdk1.8.(
Zapremina k1: 100
Zapremina k2: 64
Zapremina k3: 90

Process finished with exit code
```


Пример: Класа "Кутија" - Overloading метода класе

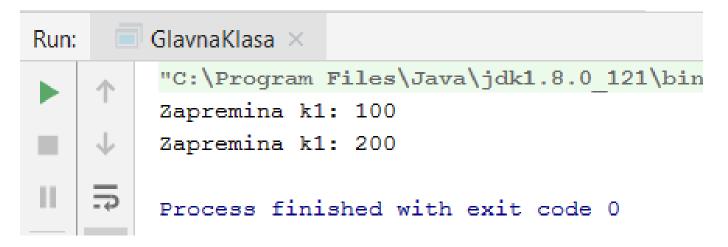
```
public class Kutija {
    public int dužina;
    public int širina;
    public int visina;
    public Kutija(int dužina, int širina, int visina) {
        this.dužina = dužina;
        this.širina = širina;
        this.visina = visina;
    public int zapremina()
        return dužina * širina * visina;
    public int zapremina(int visina) {
        return dužina * širina * visina;
```

Искористићемо могућност да задамо висину кутије, која није атрибут класе али је локална променљива методе која рачуна запремину.


```
public class GlavnaKlasa {
    public static void main(String[] args) {
        Kutija k1 = new Kutija(5, 10, 2);

        System.out.println("Zapremina k1: " + k1.zapremina());
        System.out.println("Zapremina k1: " + k1.zapremina(4));
        }
}
```


Пример:

- Креирати класу "Студент" која садржи јавне атрибуте "име", "бр. индекса", "година студија".
- Класа "Студент" треба да садржи два конструктора, са различитим параметрима (по слободном избору).
 - Приказати како се конструктори генеришу "аутоматски" (што у потпуности уклања могућност појаве синтаксне грешке).
- Класа "Студент" треба да садржи две методе "представи се", које не "враћају" никакву вредност, са различитим параметрима.
 - прва метода без параметара,
 - друга метода са параметром "година студија" који је референца на атрибут класе "година студија" (за разлику од прошлог примера класе "Кутија" где параметар није био референца ка атрибуту класе).
- У главној класи креирати објекте помоћу оба конструктора.
- Објекти треба да позову одговарајући/ће метод/е.


```
public class Student {
   public String ime;
   public String brIndeksa;
   public int godStudija;
   public Student(String ime, String brIndeksa, int godStudija) {
        this.ime = ime;
        this.brIndeksa = brIndeksa;
        this.godStudija = godStudija;
   public Student(int godStudija) {
        this.godStudija = godStudija;
   public void predstaviSe() {
        System.out.print("Student: " + ime + ", " + brIndeksa);
        System.out.println(" upisan je u " + godStudija + ". godinu.");
   public void predstaviSe(int godStudija) {
        this.godStudija = godStudija;
        System.out.print("Student: " + ime + ", " + brIndeksa);
        System.out.println(" upisan je u " + godStudija + ". godinu.");
```



```
public class GlavnaKlasa {
    public static void main(String[] args) {
        Student s1 = new Student("Petar Petrović", "189/2020",1);
        Student s2 = new Student(2);
        s2.ime = "Ana Milić";
        s2.brIndeksa = "100/2019";
        s1.predstaviSe();
        s2.predstaviSe();
        // s1 student je upisao drugu godinu
        s1.predstaviSe(2);
        // sada smo promenili vrednost atributa
        // tako da i pozivom prve metode dobijamo isti ispis na ekranu
        // ovo naravno nije dobar način za pristup i promenu atributa klase,
        // pa ćemo zbog toga objasniti pojam enkapsulacija
        s1.predstaviSe();
                                                    GlavnaKlasa X
                                             Run:
                                                     "C:\Program Files\Java\jdk1.8.0 121\bin\java.exe" ...
                                                     Student: Petar Petrović, 189/2020 upisan je u 1. godinu.
                                                     Student: Ana Milić, 100/2019 upisan je u 2. godinu.
                                                     Student: Petar Petrović, 189/2020 upisan je u 2. godinu.
                                                     Student: Petar Petrović, 189/2020 upisan je u 2. godinu.
                                                     Process finished with exit code 0
```


- До сада смо мало пажње усмеравали ка контроли приступа атрибутима неке класе.
- У досадашњим примерима, атрибути класе су углавном били декларисани модификатором **public**.
- Када смо причали о контроли приступа на уводном предавању (предавање 08) издвојили смо три модификатора:

• public

• Члан је приступачан са произвољног места у било којој класи дефинисаног пројекта.

protected

• Члан је приступачан у изведеним поткласама и у коду целог пакета.

• private

• Члан је приступачан само у класи где је дефинисан.

- Под дизајном класе подразумевамо начине на које ће се објектима те класе приступати, тј. како та класа изгледа споља: којим пољима се може приступати изван тела класе, којим методима и шта ти методи треба да ураде.
- Под имплементацијом класе подразумевамо конкретну реализацију свега онога што смо приликом дизајнирања класе замислили.
- Да би се програм лакше направио, одржавао и модификовао, као и да би се омогућио тимски рад на прављењу програма, веома је значајно да имплементација сваке класе остане сакривена колико год је то могуће.
- Како је нека класа имплементирана, то треба да зна само програмер **који ју је направио**.
- Креатори других класа **не морају знати ништа о имплементацији посматране класе** да би је користили.

- Долазимо до појма **енкапсулације** <u>скривање детаља имплементације</u> <u>класе</u>.
- Значај енкапсулације: несметано модификовање класа и одржавање објектно оријентисаних програма (посебно великих).
- Сви атрибути класе (поља) треба да буду сакривена и дефинисана са модификатором **private**.
- Приступ вредностима тих поља из других класа треба омогућити само преко јавних метода.
- Дакле, овим приступом, сви итрибути (и интерне методе, по потреби) су заштићени унутар чауре класе и могу се мењати само на контролисан начин.
- У ту сврху се дефинишу **јавне методе** са именима која почињу речима **get** и **set**.

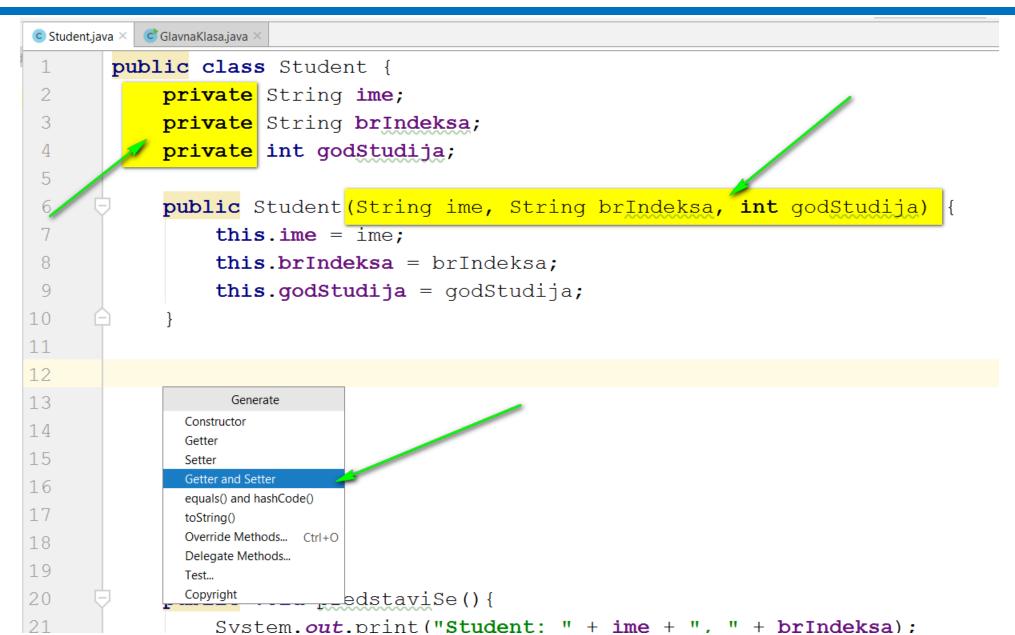
- Методе **get** и **set** су део **јавног интерфејса класе**.
- Методе чија имена почињу са **get** само **враћају вредности атрибута класе (поља)** скраћено се често називају "гетери".
- Методи чија имена почињу са **set** увек **мењају вредност атрибута класе (поља)** скраћено се често називају "сетери" (мутатори).
- Конвенција име "гет" или "сет" метода за неку променљиву се прави додавањем речи **get** или **set** испред имена те променљиве са великим почетним словом.
- Применом енкапсулације осигурано је да се не може ни у једном делу програма ван класе **случајно или намерно** доделити нека неконзистентна вредност атрибутима класе.
- У нашеим *IDE* постоје начини да се аутоматски генеришу **get** и **set** методе, чиме је додатно олакшана њихова имплементација у коду класе.

Пример:

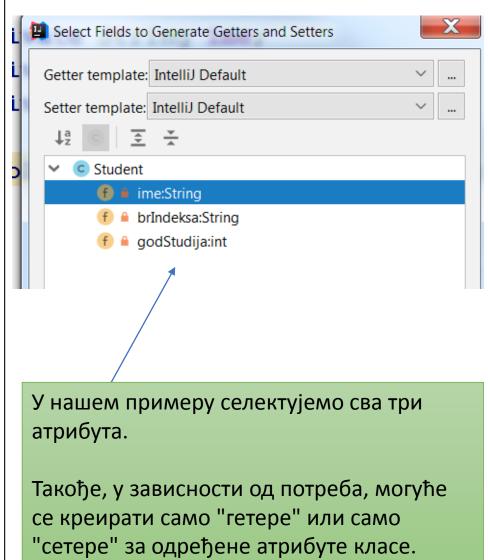
- Креирати класу "Студент" која садржи **приватне атрибуте** "име", "бр. индекса", "година студија".
- Класа "Студент" треба да садржи конструктор који иницијализује све приватне атрибуте класе.
- Класа "Студент" треба да садржи **get** и **set** методе које обезбеђују приступ атрибутима.
- Класа "Студент" треба да садржи методе "представи се" који не "враћа" никакву вредност.
 - САВЕТ: Водити рачуна о дозволама за приступ приватним члановима класе.
 - Да ли је могуће приступити приватним атрибутима класе у методи "представи се"?
 - Зашто?
- У главној класи креирати објекте "s1" и "s2".
- Објекти треба да позову одговарајући метод "представи се".
- Након тога променити вредност атрибута објектима (по слободном избору) и поново позвати одговарајући метод "представи се".


```
public class Student {
    private String ime;
    private String brIndeksa;
    private int godStudija;
    public Student(String ime, String brIndeksa, int godStudija) {
        this.ime = ime;
        this.brIndeksa = brIndeksa;
        this.godStudija = godStudija;
    public String getIme() {
        return ime;
    public void setIme(String ime) {
        this.ime = ime;
    public String getBrIndeksa() {
        return brIndeksa;
    public void setBrIndeksa(String brIndeksa) {
        this.brIndeksa = brIndeksa;
```



```
public int getGodStudija() {
    return godStudija;
}

public void setGodStudija(int godStudija) {
    this.godStudija = godStudija;
}

public void predstaviSe() {
    System.out.print("Student: " + ime + ", " + brIndeksa);
    System.out.println(" upisan je u " + godStudija + ". godinu.");
}
```

У нашем примеру атрибутима класе могу да приступају сви чланови класе иако је модификатор приступа дефинисан као **private**.

Погледати дефиницију на слајду 17.


```
public class GlavnaKlasa {
    public static void main(String[] args) {
          Student s1 = new Student("Petar Petrović", "189/2020",1);
          Student s2 = new Student("Ana Milić", "100/2019", 2);
          s1.predstaviSe();
          s2.predstaviSe();
          s1.setGodStudija(2);
          System.out.println();
          s1.predstaviSe();
          System.out.println();
          System.out.println("Student: " + s2.getIme() + " radi kolokvijum.");
                                                                                  GlavnaKlasa ×
                                                                                  "C:\Program Files\Java\jdk1.8.0 121\bin\java.exe" ...
                                                                                  Student: Petar Petrović, 189/2020 upisan je u 1. godinu.
                                                                                  Student: Ana Milić, 100/2019 upisan je u 2. godinu.
                                                                                  Student: Petar Petrović, 189/2020 upisan je u 2. godinu.
                                                                                  Student: Ana Milić radi kolokvijum.
                                                                                  Process finished with exit code 0
```


Литература

Градиво осмог предавања:

Поглавље 7:

https://singipedia.singidunum.ac.rs/izdanje/40716-osnove-java-programiranja

- Одабрана поглавља из књиге: Jaвa JDK9: Комплетан приручник
 - Ayтop: Herbert Schildt (може и сшарије издање JDK7).
- Књига: Објектно оријентисани начин мишљења
 - Ayrop: Matt Weisfeld
- Не морате да купујете наведене књиге.